

Είχε ξημερώσει, ότε ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἦλθε νὰ τὸν ζητήσῃ. Ποιὸς τὸν ἥθελε; ὁ στρατηγός. Ἐπέρχασαν τὸν μεγάλο δρόμον τοῦ χωριοῦ καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν πλατεῖαν. Ο καιρὸς ἦταν ὥρανος. Ὁ ἥλιος ἐλαυνεῖ. Ἡ πλατεῖα γεμάτη ἀπὸ κόσμο. Οἱ στρατιῶται εἰς παράταξιν. Οἱ ἀξιωματικοὶ κοντά, καὶ σὲ λίγα βήματα μακρύτερα ἡ Πέπα μὲ τὰ γιορτινά της φορέματα καὶ ὁ μπάρυππα Σεγγαρὲ διπλα της ὄρθος.

Ο Ἀρακήλ τὰ εἶδε ὅλα αὐτά· ἀντικρύ των ἡ ἐκκλησία καταφωτισμένη.

Τὸν ἔφεραν ὑπροστὰ εἰς τὸν Γκάρηντων.

Ο Ἀρακήλ ἔφερε μιὰ μάτια εἰς τὴν Πέπα, μὰ ἕκεινη τὸν ἐκύτταζε μὲ ὑφος παράξενο, καὶ ὁ Ζουὰν ἐνόμισε πῶς τὸ χρυσοδεμένο βιβλίο τῆς προσευχῆς ποὺ ἐκρατοῦσε—τὸ βιβλίο ποὺ τοῦ εἶχεν ὄρκισθη αἰώνιον ἔρωτα—ἔτρεμεν εἰς τὰ χέρια της.

Ο στρατηγὸς εἶπε:

— Ας ἔλθῃ ὁ ιερεὺς.

Ο ιερεὺς ἐφάνη εἰς τὴν σκάλα καὶ ἐστάθη ἀκίνητος σὰν ἀγαλμα, ἐνῷ ἡ καμπάναις ἐκτυποῦσαν χαρωπά.

Τιβούρκιε Σεγγαρέ, εἶπε τότε ὁ στρατηγός, ἐδῶ εἶνε ὁ Ζουὰν Ἀρακήλ ποὺ ἔχει προτικὰ δύο χιλιάδες δούρος, ποὺ τοῦ ἐζήτησε διὰ νὰ τοῦ δώσῃς τὴν κόρη σου. Παραδέχεσαι λοιπὸν ὁ Ζουὰν Ἀρακήλ νὰ πανδρευθῇ τὴν θυγατέρα σου;

Ο μπάρυππα Σεγγαρὲ ἀπεκρίθη μὲ βραχὴν φωνήν:

— Ναί.

Ζουὰν Ἀρακήλ, εἶπεν ὁ Γκάρηντων, δέχεσαι νὰ πάρῃς γυναῖκά σου τὴν Πέπα Σεγγαρέ;

— Ναί, εἶπεν ὁ Ζουὰν μὲ φωνὴν ζωηράν.

Τὸ ναὶ αὐτὸ εὐγῆκε ἀπὸ τὴν καρδιά του. Ο ιερεὺς ἐπερίμενε νὰ τοὺς εὐλογήσῃ.

— Πέπα Σεγγαρέ, ἡρώτησεν ὁ Γκάρηντων, στρέφων πρὸς αὐτήν, συγκατανεύεις νὰ πάρῃς ὡς ἀνδρα σου τὸν Ζουὰν Ἀρακήλ;

— Η Πέπα ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Ζουὰν, τὸν ἐκύτταζε μὲ τὰ ὥραιτα τῆς μάτια καὶ εἶπε:

— Οχι.

Ολος ἔκει ὁ κόσμος ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ στῆθος του ἐν ἀχθοῖ φοβερόν. Οἱ στρατιῶται ἀκίνητοι ἐκύτταζαν.

— Οχι, εἶπε πάλιν ἡ νεᾶνις δυνατά. Ορκίσθηκα νὰ γίνων δικῆ σου, καὶ ἐπειδὴ δώρισθηκα δὲν θὰ εἴμαι κανενός, ἀλλὰ οὔτε θέλω ν ἀνήκω εἰς ἀνανδρον.

Ο Ζουὰν τὴν ἐκύτταζε σὰν τρελὸς καὶ χειρός σὰν πανί. Μακρύ, πολὺ μακρύ ἀκουόταν ν ἀνεβαίνη ὀλοένα λυπηρὰ δ ἥχος τῆς καμπάνας ποὺ ἐσήμαινε τὸ νεκρώσιμον. Τὸ δηλητήριον ἐκαμε τὴν ἐνέργειάν του.

Καὶ σιγὰ-σιγά, ὡς νὰ ἥθελαν νὰ χαρητίσουν τὸν νεκρὸν καὶ ἡ καμπάνας τοῦ χωριοῦ Ἐρνάνη, ἐσώπασαν ὑπροστὰ στὸ νεκρικὸ μακρινὸ σήμαντρο.

Ἐπειτα ἐσώπασε καὶ τὸ σήμαντρο αὐτό, καὶ μιὰ ἡσυχία ἔγινε εἰς τὴν πλατεῖα, ὡσὰν ὁ ἀνέμος νὰ ἔφερε τὴν εἰδῆσι

ὅτι ὅλα πειὰ εἶχαν τελειώσει ἐκεῖ κάτω.

— Ο Ζουκαράγας ἀπέθανεν, εἶπεν ὁ γέρων Γκάρηντων.

Ο Ἀρακήλ ἐκύτταζε τὴν Πέπα.

— Γιὰ σένα, γιὰ σένα, τῆς εἶπεν ἀγριωπός.

— Η Πέπα ἔστρεψεν ἀπὸ ἀλλοῦ τὴν κεφαλήν της.

Τότε ὁ στρατηγὸς ψυχρὰ-ψυχρὰ ἡρώτησε τὸν Ἀρακήλ:

— Τί θέλεις νὰ γείνουν ἡ δυὸ χιλιάδες δούρος;

— Τὰ χρήματα;

Ο Ἀρακήλ ἀμέσως ἐννόησε.

— Ας τὰ δώσουν εἰς τοὺς πτωχούς.

Δὲν θέλω οὐτ' ἔνα σταυρὸ στὸν τάφο.

Καὶ ἐνῷ ἔδειχνε τὸ ἀπόσπασμα ποὺ τὸν συνάδευσε:

— Γιὰ μένα δὲν ἥλθην αὐτοί; ἡρώτησε.

— Ἀρακήλ, δὲν φαρμακεύουν ποτὲ ἔνα στρατιώτην, ἀπεκρίθη ὁ Γκάρηντων.

Τότε ὁ Ζουὰν ἐκαμε τὸν σταυρὸ του, ἐγονάτισε μπροστὰ εἰς τὸν ιερέα καὶ εἶπε: «Συγχωρέ με, Θεέ μου». Τὰ σήμαντρα τοῦ χωριοῦ Ἐρνάνη ἐκτυποῦσαν καὶ ἔκεινα λυπητερά, δπως καὶ εἰς τὸ χωρὶο τῆς Αγίας Βαρβάρας.

Ο Ζουὰν ἐσηκωθῆ, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τεέπη του ἔνα σιγάρο, τὸ σιγάρο τοῦ Ζουκαράγα καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν λοχία φωτιά. Τὸ δέναψε, τὸ ἔβαλε εἰς τὰ χεῖλη του καὶ ἐχιριέτησε τὴν Πέπα μὲ μίαν τελευταίαν μάτια. Ἐκείνη ἔκανε νὰ πάγη κοντά του μὰ πάλι ἔμεινε ἀκίνητη. Τὸ εὔμορφο παλληνόρι μὲ τὸ μελαγχολικὸ του γέλοιο ἔχαθηκε μέσα εἰς τοὺς στρατιώτας.

Η Πέπα τότε ἐστρέψηκε νὰ τὸν ἰδῃ, ἀλλὰ μόνον τὸν καπνὸ τοῦ σιγάρου του εἶδε ποὺ ἀνέβαινε ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐχάνετο εἰς τὸν ἀέρα.

Καὶ ἥρχισε τότε ἡ παράκλησις εἰς τὴν ἐκκλησία, ἐνῷ ὁ Ἀρακήλ ἐτελείωνε τὸ σιγάρον του.

Η Πέπα τότε μέσω εἰς τὴν σιωπὴ ποὺ ἐβασίλευε ἀκουσε μία μακρινὴ προσταγὴ καὶ θόρυβον δπλων. Καὶ ἔπειτα διέκρινε μίαν ἀλλην λέξιν καθαρὰ-καθαρὰ: «Πῦρ».

Ἐγονάτισε καὶ ἔλεγε:

— Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς . . .

— Αλλ' ὁ τουφεκισμός διέκοψε τὴν προσιγήν της.

Ο Ζουὰν Ἀρακήλ ὅρθιος ἀκόμα ἔπειτε κάτω μὲ τὸ στῆθος αἰματωμένο καὶ τὸ πρόσωπο στὴ γῆ.

Οταν ὁ λοχίας ἐπλησίασε διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν συγχώρησιν, τὸ σιγάρον τοῦ Ζουκαράγα ποὺ ὁ Ζουὰν ἐκρατοῦσεν εἰς τὰ δάκτυλά του, ἔφινε μία γραμμὴ θαυμὴν ν ἀναβαίνη ψηλά. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτὸς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ σιγάρον ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ζουκαράγα τοῦ ἡρώου καὶ τοῦ Ἀρακήλ τοῦ δολοφόνου του.

ΑΙΣΙΩΠΟΣ

ΤΕΛΟΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἑξωτερικῷ ὀλίγοι καθυστεροῦντες εἰσέτι τὴν ἀπὸ 1ης παρ. Νοεμβρίου λήξασαν συνδρομήν των ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΟΝ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΑΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθήσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἑξωτερικῷ ἐπιμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Η Πλωτὴ Πόλις» μυθιστόρια Ιουλίου Βέρνου..... δρ. 1 (4,20)

«Η Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστόρια Βεκτωρος Οδυγγώ, μετάφρασις I. Καραστούσα (τόμοι 2) ..... δρ. 4 (4,30)

«Αἱ Αγάνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνια», μυθιστόρημα Βραβεύσθεντὸν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]

«Υπατία», μυθιστόρια Ιστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2] ..... Δρ. 4 [4,20]

«Κωμῳδίαι» ὑπὸ Αγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

«Ο Γονάτιος Κορδούνιος ή Η Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστόρημα . . Δρ. 1,50 [1,70]

«Παλαιαὶ Αμαρτίαι» λυρικὴ συλλογή, ὑπὸ Δημη. Γρ. Καμπούρογλου..... Δεπτ. 60 [70]

«Η Φωνὴ τῆς Καρδιᾶς μου», λυρικὴ Συλλογή, ὑπὸ Δημη. Γρ. Καμπούρογλου. Δεπ. 60 [70]

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστόρια Pouson - De-Terrail ..... δρ. 1,50 (4,70)

«Η Αύτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστόρια Ξαβίε δὲ Μοντεπέν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6,60]

«Η Σειρήν», μυθιστόρια Ξαβίε δὲ Μοντεπέν..... Δρ. 4,50 [1,70]

«Εθελίνα» μυθιστόρια τοῦ Αγγέλου Ορλέν..... Δρ. 4,70 [1,80]

«Ελληνικὴ Σκηνὴ» δὲ Αγγέλου Βροφερόου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμοι 2] Δρ. 5 [5,50]

«Αγιουπτία Βεσιλόπατος» μυθιστόρια Ιστορικὴ, ὑπὸ Γεωργίου Εβερος, μετάφρασις ὑπὸ E. Γαλάζη, I. K. Δελιγιάνη καὶ Στ. Στρέτ (τόμοι τρεῖς)..... Δρ. 5 50 [6]

«Η μυστηρώδης Συμμορία», μυθιστόρια Mary Lafon ..... Δρ. 2 [2,20]

«Μπουμουλίνα—Αρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γρ. Ανδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3,30]

«Η Κόρη τοῦ Φονέως», μυθιστόριο δραματικώτατοι Ξαβίε - Δὲ - Μοντεπέν, ἀρτὶ ἐκδοθέν. Δραχ. ..... 3 [3,30]

«Σύγγραμμα Μαγειρικῆς», Νικολάευ Σαράντη (μαγείρου) ..... Δρ. 4 [4,30]

«Ανθρωπὸς τοῦ Κότμου», Αθηναϊκὴ μυθιστόρια, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπόδου. Δρ. 2 (2,20)

«Τὸ Τριακοσιάδραχμον» Επαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπόδου..... λεπ. 50 [60]

«Αντωνίνα», μυθιστόρια Αλεξάνδρου Δουμᾶ, μετάφρασις; Λάζαρου Ένυ λη. δρ. 3. (3,30)

«Λέων Λεωνίης», μυθιστόρια Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις I. Ισιδ. Σκυλίσση Δρ. 1,50 [1,80]

«Τὰ Δύο Αίκανα» Αίμιλ'ου Ρ.σούργ. δρ. 1,50 [2]

Σακελλαρίου Βελιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Περ. πλανώμενος» A. Σούτσου..... λεπ. 50 (60)

Σακελλαρίου Βελιοθήκη τοῦ λαοῦ, «Βαζουλωνία», Βυζαντίου..... λεπ. 50 (60)

«Η Όραια Παρισινή»..... λεπ. 60 (70)

«Παρισίων Απόκρυφ», μυθιστόρια Εὐγενίου Σύνη, μετάφρασις Ι. Ισιδωρίδου I. Σκυλίσση (τόμοι 10)..... Δρ. 6 [7]

«Ο Διαδόλο - Σίμων, μυθιστόρια Ponson-De-Terrail ..... Δρ. 1,50 (1,70)